

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
SESSION DE 1933-1934		N° 249	
		SÉANCE du 28 Juin 1934	VERGADERING van 28 Juni 1934
		ZITTINGSJAAR 1933-1934	

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 15 mars 1874 sur l'extradition.

DÉVELOPPEMENTS

MADAME, MESSIEURS,

La loi de 1874 sur l'extradition détermine certains délais à observer au cours de la procédure.

La loi sanctionne la non-observation de certains de ces délais, il en est notamment ainsi de la procédure prévue à l'article 5.

Quand il s'agit de la phase finale de la procédure, c'est-à-dire au moment où le Gouvernement prend l'avis de la Chambre des mises en accusation avant la décision définitive, la loi prescrit qu'un délai de quinzaine sera observé pour donner cet avis.

Comme il s'agit d'un simple avis et non d'une décision de justice, il n'y a aucun recours en cas de non-observation du délai de quinzaine, la Cour de Cassation ayant décidé qu'il n'y a pas ouverture à Cassation. (Cass. b. 13 décembre 1909, p. 1910. T. 44; cd. 6 janvier 1913. P. 1913, I. 49; id. 4 mars 1929. P. 1929. I. 117.)

Enfin, aucun délai n'est prescrit pour la décision finale du Gouvernement. Si la décision du Gouvernement n'intervient pas, l'étranger reste indéfiniment en état d'arrestation sans que la loi ne lui donne le droit de comparaître devant des juges pour l'entendre contradictoirement et pour statuer sur la régularité de la procédure ou les circonstances de sa détention.

Il y a là incontestablement une lacune de la loi de 1874.

La présente proposition de loi tend à remédier à cette situation.

L'on pourrait se demander pour quel motif c'est la Chambre du Conseil qui aurait à statuer.

C'est que la Chambre du Conseil est la seule juridiction qui intervient comme telle dans la procédure d'extradition.

L. JORIS

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 15 Maart 1874 op de uitlevering.

TOELICHTING

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

De wet van 1874 op de uitlevering stelt bepaalde termijnen vast die moeten in acht genomen worden in den loop der rechtspleging.

De wet stelt sancties op het niet nakomen van sommige dezer termijnen, dit is namelijk het geval met de in artikel 5 voorziene rechtspleging.

Bij het eindstadium der rechtspleging, dit is wanneer de Regeering het advies inwint van de Kamer van inbeschuldigingstelling vóór de eindbeslissing, schrijft de wet voor dat een termijn van vijftien dagen verleend wordt om dit advies te geven.

Vermits het een eenvoudig advies betreft en geen rechterlijke beslissing, bestaat er geen enkel verhaal bij niet-naleving van den termijn van vijftien dagen, daar het Hof van Verbreking beslist heeft dat er geen grond is voor Verbreking. (b. Cass. 13 December 1909, p. 1910. T. 44; cd. 6 Januari 1913. P. 1913, I. 49; id. 4 Maart. 1929. P. 1929. I. 117.)

Ten slotte, wordt geen enkele termijn voorzien voor de eindbeslissing der Regeering. Indien de beslissing der Regeering niet tusschenkomt, blijft de vreemdeling voor onbepaalde tijd aangehouden, zonder dat de wet hem het recht geeft voor de rechters te verschijnen om hem op tegenspraak te hooren en om te beslissen over de geldigheid der rechtspleging of over de omstandigheden van zijn gevangenhouding.

Dit is ontegensprekelijk een leemte in de wet van 1874.

Het huidig wetsvoorstel wil dezen toestand verhelpen.

Men zou zich kunnen afvragen waarom het de Raadkamer is die moet beslissen.

Het is omdat de Raadkamer de eenige rechtsmacht is, die als dusdanig tusschenkomt in de rechtspleging tot uitlevering.

L. JORIS

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

L'alinéa suivant est ajouté à l'article 3 de la loi du 15 mars 1874 sur l'extradition :

« A l'expiration du délai de quinze jours, si la Chambre des mises en accusation n'a pas donné son avis motivé ou si, dans la quinzaine de la date de cet avis, une décision ministérielle n'est pas intervenue, la mise en liberté sera prononcée sur requête adressée par l'étranger à la Chambre du Conseil. »

WETSVOORSTEL

Eenig artikel.

Aan artikel 3 van de wet van 15 Maart 1874 op de uitlevering, wordt volgende alinea toegevoegd :

« Bij het verstrijken van den termijn van vijftien dagen, indien de Kamer van inbeschuldigingstelling haar met redenen omkleed advies niet heeft gegeven of indien, binnen vijftien dagen na den datum van dit advies, een ministerieele beslissing niet is tusschengesproken, zal de invrijheidstelling worden uitgesproken op verzoekschrift door den vreemdeling aan de Raadkamer toegezonden. »

L. JORIS